

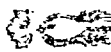
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 57.

1857.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί εξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ καταλλ. λώτερον καὶ πληρέτερον τὰς περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 π. ν. καὶ ἰδίως τὰς περὶ τύπου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περί ἐξυβρίσεως τοῦ Βασιλέως, τοῦ διαδόχου, τοῦ διέπικτος τὴν Βασιλίαν καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Α΄. Ἐτύβρισις τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 1. (137) (*)

Μεθ' ἀνάστον τιμωρεῖται ὅστις ἐπιβάλλει χεῖρα ὑβριστικὴν εἰς τὸ ἱερὸν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ αἰκίαν.

Ἄρθρ. 2. (138)

Μεθ' φυλάκισιν τοῦλάχισον ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται:

1) Ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίαν ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ δι' ὅποιονδήποτε αἰσθητῶν ἐξεικονίσεων καὶ ἀνακρινῶσεων πρὸς τὸ δημόσιον,

α) Ἰβρίζει, χλευάζει, δυσφημεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν

(*) Ὁ ἐν παρενθέσει ἀριθμὸς εἶνε ὁ τῶν ἀρθρῶν τοῦ ὑπάρχοντος ποινικοῦ νόμου.

β) Προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μῖσος ἢ περιφρόνησιν κατ' αὐτῶν

γ) Ἀποδίδει εἰς ἄλλον παρὰ τὸν Βασιλέα δικαιώματα ἐπὶ τοῖς ἔθροι τῆς Ἑλλάδος ἢ

δ) Κεθ' οὐδέποτε ἄλλον τρόπον προσβάλλει τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

2) Ὅστις συνθέτει ἐν γνώσει, ἢ διαδίδει ἐκ προθέσεως τινὰ ἔγγραφα, ἢ παραστάσεις:

3) Ὅστις καταχρᾶται τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν παρανόμου τινὸς πράξεως.

Ἄρθρ. 3. (139)

Εἰς φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταδικάζεται, ὅστις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένων περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὸν Βασιλέα, καθύπονον ἀφορᾶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ πρόσωπον, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 4.

Ὅστις ἀπειθεῖ εἰς τὸν Βασιλέα τὸ ὄνειδος, ἢ τὴν εὐβλίαν τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεώς του, τιμωρεῖται μεθ' φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους, καὶ μεθ' χρηματικῆν ποινὴν ἐγκτὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 5. (140)

Ὅς ὑβριστὴς ἢ Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τιμωρεῖται ὁ καταστὰς ἔορσις τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1, 2, καὶ 3 ἀναφερομένων π. ἀξ. κατὰ τῆς Συζύγου τοῦ Βασιλέως, καθύπονον ἀφορᾶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς.

Β. Περιτύβρισις τῶν ἐξωτερικῶν σημείων τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. (141)

Μεθ' φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις

εις δημοσίον τόπον ἢ παρόντων πολλῶν, περιυβρίζει ἢ διὰ μίσος, ἢ περιφρόνησιν, ἀφαιρεῖ, ἢ βλάπτει, τὰ βασιλικὰ σύμβολα, ἢ ἄλλα τῆς βασιλικῆς ἀξίας σημεῖα.

Γ'. Ἐξυβρίσις τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως.

Ἄρθρ. 7. (142)

Ὁ ἐξυβρίζων τὸ πρόσωπον τοῦ ἀιδοῦ τοῦ βασιλείας, τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὴν περίπτωση τοῦ άρθρου 1 με πρόσκαιρα δετήν, εἰς δὲ τὴν περίπτωση τοῦ άρθρου 2, με φυλάκισιν ἐνεα μηνῶν μέχρι τῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ άρθρου 3, με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Δ'. Ἐξυβρίσις τοῦ διέποντος τὴν βασιλείαν.

Ἄρθρ. 8. (143)

Ἐξυβρίσεις, γενόμεναι κατὰ τοῦ διέποντος τὴν βασιλείαν, τιμωροῦνται, καθόσον μὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ άρθρα 1, 2 καὶ 3, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου άρθρου 7, καθόσον δὲ περιέχονται εἰς τὸ ἄρθρον 4, με φυλάκισιν ἐνός μηνός μεχρις ἐνός ἔτους.

Ε'. Ἐξυβρίσις τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οικογενείας.

Ἄρθρ. 9. (144)

Ἡ ἐπιβίσις ἀξοποιῶν πράξεω; κατὰ τινος μέλους τῆς βασιλικῆς οικογενείας θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρῃσιν τῆς νομίμου ποινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιδικαστικὴ περίπτωση.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ ἐξυβρίσεως ἐξῆτων ἡγεμόνων καὶ κυβερνήσεων, τῶν διπλωματικῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν, καὶ ἀλλῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 10. (145)

Ὁ ἐξυβρίζων ἐξῆτων μὲχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις ὁ ἕξει, καὶ ἄλλοι, ἢ οὐ μὴ μὲν δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως, τὸ ἄξιωμα ἐξῆτων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 11. (146)

Φυλάκισιν ἐνός μηνός μεχρις ἐνός ἔτους καταγιώσκονται εἰς τὴν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα, ἢ δυσφημιῶντα, δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως τοὺς πρεσβυτέρους ἐπικρατειῶν, πρέσβεις, ἢ ἄλλους, διπλωματικῶν χαρακτήρων ἔχοντας, πληρεξούσιους ἐξῆτων ἀρχῶν, ὡς ποσούτους.

Ἄρθρ. 12. (147)

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημοτικῆς ὁμιλίαι, εἰς κοινῶς διαθεδομένα συγγραμματα, ἢ εἰς συμβολικῆς παραστάσεις, προσβάλλει κυβερνήσεις, ἢ ἀρχὰς ἐξῆτων ἐπικρατειῶν, διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ, βλασφημίας, ἢ ἄλλων δυσμενῶν αἰτιῶσεων, ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπαναστάσιν τοὺς κατοίκους ἐξῆτων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 13. (148)

Εἰς τὴν περίπτωση τῶν άρθρων 10, 11 καὶ 12 δὲν γίνεται ποινικὴ καταδίωξις, εἰμὴ μόνον κατ' ἑλληνικὴν τοῦ ὑβριστέως.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ὁμοίως τῶν άρθρ. 10 καὶ 12 ἑλληνικῆς δύναται τὰ γενῆ καὶ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει διπλωματικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ προσηλυθῆντος ἐγγεμόνου, ἢ τῆς προσηλυθῆσας κυβερνήσεως, ὅταν τὸ αὐτὰ δικαίωμα ἐπιτραπῆ καὶ εἰς τὸν παρ' αὐτῇ ἀπεσταλμένον διπλωματικόν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰς βάσεις τῶν καθεστώτων νόμων

Ἄρθρ. 14. (149)

Ὅστις κατ' αἰνότητι τὸ πρόσωπον προκαλεῖ ὑπὸ τὸ προσωπικῆς ἡρησκείας εἰς παραβάσιν τῶν νόμων καὶ καταστάσεων τῆς κυβερνήσεως, ὅστις ζητεῖ τὰ ἐκκλῆτικὰ προσήλυτους εἰς λογομαχίας θρησκευτικὰ δόγματα, μετὰ τὰ ἴδια ἐνεργούμενα εἶναι ἀσυμβίβαστος ἢ διατήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, ὑποβάλλεται εἰς φυλάκισιν ἐξῆτων μὲχρι δύο ἐτῶν, καὶ προσέει, ἐάν ᾔται δημοτικῆς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἀποβάλλεται τῆς υπηρεσίας.

Ἄρθρ. 15. (150)

Εἰς φυλάκισιν ἐνός μηνός ἕως ἐνός ἔτους καταδικάζεται, ὅστις εἰς δημοτικῶν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοτικῶν ἐγγράφων καὶ παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀκοινώσεων πρὸς τὸν δημοσίον, διαφημεί, λοιδορεῖ, περιφρονητικῶς χλευάζει τὸ πολίτευμα, τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, ἢ τοὺς ἀπαρτιόντας τὸ πολίτευμα νόμους, ἢ προσβάλλει αὐτὰ, ζητῶν τὰ ἀνατρέψαι.

Προσβολὴ διὰ βλασφημίας, λοιδορίας, ἢ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ κατ' ἄλλων καθεστώτων νόμων, ἐπιτιμωροῦνται τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 16. (151)

Με φυλάκισιν ἐξῆτων μὲν τιμωρεῖται, ὅστις προκαλεῖ, καὶ εἰς ἀπειθείαν κατὰ τὸν καθεστώτων νόμων ἐξῆτων συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίον τόπον παρὸς τὸν πολλῶν, ἢ διὰ δημοτικῶν ἐγγράφων, ἢ ἄλλων ἀναφορῶν τὸς τὸ δημοσίον.

Εἰς τὴν περίπτωση τοῦ ἀρ. 16, ἢ διαφύσεως, πικρῶν ἐπισημάτων ἐναντὶ τοῦ πολίτου, τῶν πολιτῶν εἰς ἀπειθείαν, καταγιώσκονται φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 17. (152)

Φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ ἐν ἰσοτροπῇ τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνον, ὅστις εἰς δημοτικῶν ὁμιλιῶν ἐγγράφως ἢ διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, προσβάλλει διὰ περιφρονητικῶν χλευασμῶν, ἢ δυσμενῶν ἐκφράσεων τὰ δόγματα, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ ἔθνη τῆς ἀνατολικῆς ἑκκλησίας, ἢ ἄλλης θρησκείας, ὅρισται μὲν τὴν συγκεκριμένην τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 18. (153)

Ὅστις διὰ δημοτικῶν ὁμιλιῶν, διδασκαλίας, συγγραμματος, ἢ συμβολικῆς παραστάσεως ἐκφράζεται εἰς πρόσκομιμα ἄλλων μὲν τρόπον, προσβάλλοντα τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός ὅστις ἐκφράζεται τοιαύτας ἀρχὰς, δόξας, ἢ φρονήματα, τὰ ὅποια ἐναντιβαί-

νοσιν ἐν γένει εἰς τὰς θάσεις τῆς θρησκείας, καὶ ἠθικῆς, ἢ ἄλλως εἶναι ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν θρησκείαν, ἢ εἰς τὰ ἦθη, ὅστις προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ πράξεις, χαρακτηριζομένας, ὡς πλημμελήματα, ἢ κακοεργήματα, παρὰ τοῦ νόμου, καταδ' κέζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

ΚΕΦ Δ'.

Περὶ πράξεων ἀνεπιμετωρῶν εἰς τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀφελόμενοι εἶναι.

Α. Περίουβρισις τῶν ἀφελόμενων καὶ ἀπογράφων τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

Ἄρθ 19. (153)

Μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται, ὅστις ἀπογνωμόνως σχίσει, αφαιρεῖ, ἔλθῃ, ἔρπαινει ἢ παραμορφῶναι τὰ πορὰ τῆς ἀρχῆς, ὑπογεγραμμένα καὶ πρὸς γνωστοποίησιν τοιχοκόλλ' μένα διατάγματα, τὰς ἀποστάσεις, τὰ διπλώματα καὶ ἄλλας δημοσίας εἰδοποιήσεις.

Μὲ φυλάκισιν δὲ τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται, ὅστις περιῦβριζει δημοσίως ἄλλα ἀπόγραφα τῆς ἀρχῆς.

Β'. Εξῦβρισις τῆς εἰς ἀρχὴν ὀφειλομένης τιμῆς.

Ἄρθ 20. (158)

Ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίους τόπους τερνῶν πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, ὀσφρημῆ, λοιδορεῖ μὲ περιφρονητικῶν χλευασμῶν, ἢ δι' ἀπειλητικῶν ἢ στασιαστικῶν ἐκφορᾶσεων, προσβύλλει τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, ἢ προπαίνει νὰ διγίῃ ἢ μίσησ, ἢ περιφρονησιν κατὰ τῆς Κ. θεορήσεως, ἢ τῶν πράξεων τῆς, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἔτων ὅστις ἤμωσ ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Διὰ τῆς παρούσης ἀπαξίως δὲν μπορεῖται ἢ εἰσφέρει τῆς ἀρχῆς συστάσιν τῶν ῥῆσιν ἐν νόμῳ.

Ἄρθ 21. (159)

Μὲ φυλάκισιν δύο ἐξομῶν μέχρι δύο ἔτων τιμωρεῖται, ὅστις καθυβρίζει δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήματων, ἢ ἀπειλῶν, βλασφημῆ ἐγγράφως διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ διὰ ζήσης χλευάζει, ἢ λοιδορεῖ, Βασιλικὴν ἀξίωμα, ἢ ἀρχὴν, ὀρωτων κριτήριον, ἢ ὑπάλληλον τοῦ Κρ. τούς, ἢ τοῦ δήμου, ἢ ἕνα τῶν ὀρωτων, ἐνῶν τελοῦν τὰ καθήκοντά των, ἢ διὰ τινὰ σχέσιν τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ὑβριστήν, ἢ κάθ' ὅσον ἀνίσταται ἐν γένει εἰς τὰ δημοσία καθήκοντά της, καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν, ἕνα τινὸς διατάξεως τῆς ἀρχῆς, ἢ ἐξ ἀπειθείας πρὸς αὐτήν.

Ἐὰν ἡ ὑβρις γενῆ εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίσιν, καταγινώσεται φυλάκισις δύο μέχρι πέντε ἔτων.

Ἄρθρ. 22. (160)

Ὅστις δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήματων, ἢ ἀπειλῶν καθυβρίζει φυλακᾶς, χωροφύλακας, κλήτορας δικαστηρίων, δικηγόρους, ἐμποροσίτους (courtiers) συμβουλευτογράφους ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπηρετας, δ' αὐτὰ ἔργα ἢ ὑπηρεσίας των, ἢ ἐὼ ἐργουσι ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ ἐξομῶν.

Ἄρθρ 23. (161)

Ἐὰν οἱ εἰς τὸ 21 ἄρθρον ἀναφερόμεο δριμότοι ὑπάλληλοι, ἢ ἀρχαὶ, αἰκισθῶσιν, ἐὼ ενεργουῖν τὰ καθήκοντά των, καὶ ἕνεκα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, οἱ ἐνχοι τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν γενόμενῃ δὲ τῆς αἰκίας εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίσιν, καταγινώσεται τότε ἡ ποινὴ ἢς εἰσκήτῃς.

Ἄρθρ. 24. (162)

Ὅσαίσι αἰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι αἰκίας γίνονται κατὰ δημοσίων ὑπηρετῶν, ἕνα τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας των ἢ ἀφαιρούσιν αὐτῶν, οἱ πράξαντες τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως ἐξ μηνῶν.

Γ. Περιῦβρισις τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Ἄρθ 25. (163)

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὁ ἐνοχος περιῦβρισεως τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Διάταξις γενική

Ἄρθρ. 26. (148 .2)

Ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἀρθροῖς ἀναφερομένων ἐξῦβρισεων, μόνον τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 12 ὀνομαζομένων αἰκισίων ἢ ἀλήθειας, ἀπειδευνημένη, ἀπὸ ἀλλοτρίου τον προσβάλλοντα τῆς ἕνεκα τούτων ποιησῆς διὸ εἰς τᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἢ ἀπόθεξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπορρηκτος.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς τιμῆς.

Α. Ψευδῆς καταμήνησις.

Ἄρθ. 27. (334)

Ὅστις καταμήνει εἰς τὴν ἀρχὴν, ἕνεκα αξιοποιήσιν τινὸς πράξεως, ἀλήθειας, τῶν ὀνομαζομένων ἀλλοτρίων, ἢ δε καταμήνησις τῶν εἶναι το αὐτῆ, ὡς ἐδύναι γὰ ἀπόσῃ ἕνα τινὸς ἐν τῷ νόμῳ, ἢ ἐν τῷ νόμῳ, τιμωρεῖται ἐπὶ ψυδῆ καταμήνησις μὲ φυλάκισιν.

1) Δομῆς πέντε ἔτων, ἐὰν ἡ καταμήνησις πρᾶξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς κακούργημα.

2) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἔτων, ἐὰν ἡ καταμήνησις πρᾶξις ἢ αἰ πλνμ ἐντμκ.

3) Δομῆς ἐξομῶν μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν αὐτῆ ἀποτελῆ πειθαρχικὴν τινα πα. ἀξίωσιν, ἢ πταίσμα.

Β. Συκοφαντία.

Ἄρθ. 28. (335)

Ὅστις προσάπτει εἰς ἄλλον ἐν γνώσει δι' ἐξωδίκου διασημῆσεως, ἢ διαδόσεως, ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, δημοσίως, ἢ κρυφίως, πρᾶξιν τινὰ, ἢ τιν, ἐὰν ἀλήθεις, ἢ θελεν ἐκθέσει τὸν ἐνοχοποιούμενον εἰς ἀνάκρισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ συκοφαντία μὲ φυλάκισιν.

1) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ προσαπτομένη πράξις ᾖ κακούργημα·

2) Δύο ἐβδομάδων μέχρις ἐνὸς ἔτους, ἐὰν αὕτη ᾖ καὶ πλημμελίημα·

3) Τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνός, ἐὰν ᾖ καὶ περὶ ἀρχικῆ παραβάσεως, ἢ πταίσμα.

Γ. Εξέθρισις τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 29. (336)

Ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς καταμηνύσεως, ἢ συκοφαντίας, προσβαλλεὶ διὰ λόγου, ἢ δι' ἐπιγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου, δυσφημῶν, λοιδορῶν, γλευσάζων αὐτὸν περιφρονητικῶς, ἢ προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματα, δόξας, ἢ φρονήματα περιφρονητικά, εἴτε ἀναφέρεται ὀνομαστικῶς ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καθ' οἴονδήποτε τρόπον χαρακτηρίζεται, τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἀκολουθοῦντα περιστάσεις μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν·

1) Ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς ῥύναται νὰ ἔχη ἐπιπλαθῆ ἐπιβρόχον εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑβρισθέντος, εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγελματικῶς του, καὶ εἰς τὴν πρόδόν του·

2) Ἐὰν ἡ προσβολὴ ὡς ἐκ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, καὶ τῶν μέσων αὐτῆς, διηγείρην ἰδίως τὴν κοινὴν περιέργειαν·

3) Ἐὰν αὕτη ἀπεινέτω εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν τάξιν των, ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δίκαιον νὰ ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ ἰδιαίτερον σέβας καὶ τιμὴν.

Ἡ παρουσία δύο, ἢ πλειοτέρων τούτων περιστάσεων ἰσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία.

Ἄρθρ. 30. (338)

Φυλάκισις δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν καταγινώσεται, ἰσάκεις ἢ προσβολῆ τῆς τιμῆς ἀπειθύνεται εἰς οἰκογένειαν, εἰς πολιτικὸν, ἢ θρησκευτικὸν σωμαεῖον, ἢ κοινωνίαν, εἰς τάξιν ἢ εἰς κ' ἄτι ἀνθρώπων, ἢ εἰς ἕθνη ὁλόκληρα, ἢ ἰσάκεις ἄλλως διατίθονται ἐναντίον τοιαύτης ὑπάρχουσας ἰσχυρῆς, ἢ φρονήματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐκθέσωσι ταύτην εἰς γενικὴν καταφρόνησιν, ἢ εἰς τὸ δημόσιον μῆτος·

Αἰ κατὰ τάξιν ἢ κλίσεως ἀνθρώπων ἀπειθύνουσαι προσβολαὶ καταδικάζονται κατ' ἐγγλησιν ἐκαστοῦ μέλους τῆς προσβαλλομένης τάξεως, ἢ κλίσεως ἀνθρώπων· ἢ δι' ἐπιπτώσεως ἐκαστοῦ μέλους τοῦ προσβαλλομένου ἔθνους ὅτε μόνον εἶναι δικαίωμα τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέψαι καὶ εἰς τοὺς ἑταίρους τῆς Κυβερνήσεως τοῦ προσβαλλομένου ἔθνους.

Ἄρθρ. 31 (339)

Ἐὰν συνηρησεῖνται καθ' ὅσον χρόνον ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των, προσβάλλουσι τὴν τιμὴν ἄλλων, εἴτε ὁ ἀνώτερος μεταξὺ αὐτῶν ὑπερεπέδωσε τὰ συγκεκριμένα ὄρια ὡς πρὸς τὸν ὑπὸ ἄλλῳ του, εἴτε οὗτος δὲν ἀπέδωκε πρὸς ἐκεῖνον τὴν χρεωστούμενην ὑποταγήν, ἢ τὸ σέβας, ἢ ἄλλως συνέβη ἀπρεπῆς τις πράξις ἢ ἐκφρα-

σις μεταξὺ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν διατελούντων, τοιαῦτα περιπτώσεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται, ὅχι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ κατὰ τὰς περὶ θαλασσῶν διατάξεις καὶ κατὰ τοὺς περὶ παραβάσεως τῶν καθήκοντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὁρισμούς.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 32. (340)

Ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ ψευδῆ καταμηνύσει, ἢ συκοφαντίᾳ, ἐὰν κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν άρθρων 27 καὶ 28 ἀποδείξῃ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γεινομένης προσάψεως· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποδείξεως ταύτης δὲν ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς διὰ πύσαν ἄλλην ἢ ὅσον, ἢ τις δὲν ἠθέλησεν εἶθαι ἀναγκαίως συνηρημένη μετὰ τὴν προσαπτομένην πράξιν.

Ἄρθρ. 33.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ὡς πρὸς τὴν προσβολὴν τῆς τιμῆς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν άρθρων 29 καὶ 30 εἶναι ἀπαραδέκτος, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσβολὴ, καίτοι μὴ ἐκθέτουσα τὸν προσβαλλόμενον εἰς δικαιοσύνην ἐξέτασιν, ἀπειθύνεται εἰς δημόσιον ὑπὸ ἄλλῳ, ἢ ὑπηρετῆν τοῦ Κράτους, καὶ ἀφαιρᾷ σχέσιν πρὸς τὴν δημοσίαν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν εἶναι δεκτὴ.

Ἄρθρ. 34. (341)

Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας συγγωρεῖται, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν λεγόμενων ἀπειδείθη ἐντελῶς, τιμωρεῖται μὲν ὅλα ταῦτα ὁ πρὸς ἄλλων μετὰ τὴν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ποινῆς, ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς ᾖ τὸν χωρὶς ἀνάγκης ἰδίως δυσμενῆ· ἢ ἐὰν ὁ τόπος, ὁ χρόνος, καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔγινεν ἡ προσβολὴ, τῆς κατέστησαν ἰδίως δυσμενῆ ἢ ἀπειθῆ.

Ἄρθρ. 35. (342)

Ὅστις ἀνταποδίδει διὰ τῶν ἴσων τὴν ἐκτελούμενην ἐξέτασιν, τιμωρεῖται μὲν κατὰ λόγιν τῆς εἰς τὴν ἀναπόδειξιν ταύτην ἐπιβαρυνόμενης προσβολῆς τῆς τιμῆς, μετὰ τὸ ὅτι πρὸς τὴν ἐπιβαρυνόμενην προσβολὴν τῆς τιμῆς, μιλιντόστο ὁ πρὸς τὴν ἐπιβαρυνόμενην προσβολὴν τῆς τιμῆς πρὸς τὸν ἀνθυβρίνοντα αἰτία μετριασεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 36. (343)

Αἰ εἰς τὰ ἄρθρα 27—30 ἀναφερόμεναι προσβολαὶ τῆς τιμῆς δὲν ὑπεβαλλονται εἰς ἀνάγκην, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰ μὴ μόνον κατ' αἰτησιν τοῦ πλοῦτου.

Τὰ ἐπιπτώματα ταύτων τῶν ἐπιβαρυνόμενων ἐπιβαρύνονται, σήμερον, ἢ σὺν τῇ ἐπιβαρυνόμενῃ, καταλαμβάνονται πάντοτε παρὰ τοῦ ἡγετοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας προερχομένων κακούργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Α'. Ἐπιβαρύνουσα ἰδιότης.

Ἄρθρ. 37. (344)

Ἡ κατὰ τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κα-

κουργήματος, ἢ πλημμελήματος, ἀποτελεῖ ἰδιαίτεράν τινά ἐπιβαρύνουσαν αἰτίαν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπιβάλλεται πάντοτε, ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως, καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἑκατὸν μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν εἰς δὲ τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγραμματος, ἐπὶ μὲν κακουργημάτων καταχινώσκειται συγχρόνως καὶ παῦσις τοῦ ἐπιτηδεύματός του παντελῆς, ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων κατὰ μὲν πρώτην καὶ δευτέραν φηρὰν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ παῦσις προσωρινῆ ἕως μέτροι τριῶν μηνῶν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἐπιβάλλεται πάντοτε παῦσις τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν δὲ οὗτος περιπέτῃ καὶ αὐθις εἰς τοιοῦτον πλημμελήμα, παύεται ὀλοτελῶς.

B'. Ἀποτελέσεις.

Ἄρθρ. 38. (345)

Τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τῆς ἐλευθεροτυπίας δὲ ὑπεβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ ἀφοῦ ἀποτελέσθησαν ἤδη.

Ἀποτετελεσμένα δὲ εἶναι ταῦτα, ἅμα τὸ ἀξιόποινον σύγγραμμα, ἢ συμβολικὴ παράστασις, ἢ ἄλλη πρὸς τὸ δημόσιον ἀνακοίνωσις δημοσίως ἢ κρυφίως δοθῆ εἰς ἐμπόριον, ἢ ἄλλως πῶς βληθῆ εἰς κυκλοφορίαν.

Γ'. Καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 39. (346)

Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφορῶσα τὰ εἰς τὸν τύπον ἀναγόμενα κακουργήματα, ἢ πλημμελήματα, πρέπει, ἅμα κατασταθῆ τελειόδικος, νὰ δημοσιεύεται διὰ τριῶν παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου προσδιοριζομένων ἐγχωρίων ἐφημερίδων, ἢ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, μὲ δαπάνην τοῦ καταδικασθέντος.

Ἐὰν δὲ ἡ κατηγορία ἔλῃ ἀντικείμενον ἐγχώριον τινὰ ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, ὁ ἐλθόντης χρεωστὴ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐφημερίδα τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς τῶν ὀκτῶ προτεχῶν ἡμερῶν, ἄλλως ὑπεβάλλεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἰκόσιν ἕως δικασίῶν δραχμῶν καὶ ἀναγκάζεται νὰ τὴν καταχωρήσῃ.

Ἄρθρ. 40. (347)

Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἔχει ἐπικλοῦσθον καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ κατακρινέντος συγγραμματος.

A. Ἐξακολούθησις τῆς καταχρήσεως τοῦ τύπου.

Ἄρθρ. 41. (348)

Ὅστις μετὰ τὴν δημοσευσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθῆσιν συγγραμματος, ἐξακολουθεῖ νὰ διακρίνῃ, ἢ νὰ τυπῶν ἐκ νέου, νὰ ἐκδίδῃ ἢ ἐκδόῃ, ἢ κατ' ἐμπορίαν τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἐπισύρει εἰς ἑαυτὸν τὸν μέγιστον ὄρον τῆς ποινῆς.

E'. Εὐθύνη.

Ἄρθρ. 42 (349)

Ἰπόκειται εἰς εὐθύνην διὰ τὰ ἀξιοκατάκριτα συγγραμματα

1) Ὁ συγγραφεὺς, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ ὅτι, οὔτε εἰς τὴν τύπωσιν, οὔτε εἰς τὴν ἐκδοσιν, ἔλαβε μέρος

2) Ὁ ἐκδότης, ἐὰν δὲν παραστήσῃ, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ συγγραφεὺς, καὶ ὅτι μόνον κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἐπεχείρησε τὴν ἐκδοσιν.

3) Ὁ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότης, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἐκδότην.

4) Ὁ τυπογράφος, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην.

5) Ὁ διαδίδων τὸ σύγγραμμα, καὶ ὁ παραγγέλων τὴν διάδοσιν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν φανερώσῃ τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως, ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν, ἐκδότην, ἢ τὸν τυπογράφον.

Ἄρθρ. 43. (350)

Ὁμοίως μὲ τὸν διαδίδοντα (ἄρθρ. 42 ἀριθ. 5) εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ὁ βιβλιοπώλης, ἐὰν πωλῇ ἀξιοκατάκριτόν τι σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον πρὸ ἐλαθε δι' ἄλλης παρὰ τὴν τακτικὴν ὁδὸν τῆς βιβλιομπορίας, ἢ τὸ ὁποῖον δὲν φέρει τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ συγγραφέως, τοῦ κυρίως, ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν, ἐκδότου, ἢ τοῦ τυπογράφου, οὔτε τὴν συνήθη χρονολογίαν τῆς τυπώσεως, ἢ τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὴν ἤδη γενομένην κατάσχεσιν.

Ἄρθρ. 44. (351)

Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγραμματα ὀρίζονται ἰδίως τὰ ἐξῆς:

1) Δι' ἕκαστον ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγραμματος, δίδει λόγον ὅτε ὑπεύθυνος συντάκτης αὐτῶν, καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου.

2) Ἐὰν ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ ὁ συγγραφεὺς ἀποδείξωσιν, ὅτι, ἄνευ εἰδήσεώς των, κατεχρήσθη ἀξιοκατάκριτόν τι ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα ἢ εὐθύνη ἐπίκειται εἰς τὸν ἐργολάβον, τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην, ἢ πάντα ἄλλον αἴτιον τῆς καταχωρίσεως. Ἡ ἐπαγρυμένη ὅμως παρὰ τοῦ συντάκτου ἀπίδειξις τῆς ἀγνοίας εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν τὸ φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται τὸ ἀξιόποινον ἄρθρον, ὑπεγράψῃ ἰδιοχείρως παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον, καὶ παραλέθῃ εἰς τὸν παρὰ τοῖς τριτοῦταίς εἰσαγγελέα.

3) Ἡ κατὰ τοῦ ἐνὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ §. 1 ἀναφερομένων προσώπων καταδίωξις δεῖ δυνατὴ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λόγος ἀναβολῆς τῆς δίκης τοῦ ἑτέρου ἐξ αὐτῶν ἰδίᾳ κατηγορηθέντος.

Ἄρθρ. 45. (352)

Ἐὰν ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου ἀπορήγωσι τὴν δικαστικὴν καταδίωξιν δι' ἀποδείξει, ἢ διὰ τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαπίσεως, δίδει τότε λόγον ὁ ἄμεστος ἐπόμενος κατὰ τὴν διὰ τῶν ἄρθρων 42 καὶ 44 ἀριθ. 1 καὶ 2 διαγραφείσαι σφίραν.

Ἄρθρ. 46. (353)

Ἡ παραγραφή τῶν κικουρημάτων καὶ πλημμελημάτων τῆς ἐλευθεροτυπίας ἀκολουθεῖ τοὺς περὶ παραγραφῆς γενικοὺς ὁρισμοὺς (ἄρθρ. 119-122 τοῦ ποινικοῦ νόμου)

Εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἡ παραγραφή ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρὰ τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου ὑπογραφὴν ἀντίτυπον παρεδόθη εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πταίσματα ἀναγόμενα εἰς τὸν τύπον καὶ βιβλιεμπορίαν.

Κατὰ χρῆσιν τοῦ τύπου καὶ τῆς βιβλιεμπορίας.

Ἄρθρ. 47. (535)

Ὅστις τυπώνει καὶ ἐκδίδει συγγράμματα, ἢ ἄλλα φύλλα, διὰ τινος ἰδιωτὸ καὶ πιεστηρίου, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τοῦ μετέχρῃσαι τὸ τοιοῦτον ἐπιτηδεῦμα, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ με κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἐβδομάδων.

Τὰ ὑπάρχοντα ἀντὶ τυπα τῶν ἀνευ ἀδείας τυποθῆν των συγγράμμάτων, τὰ σκεῦη τῆς τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας δήμευονται.

Ἄρθρ. 48. (536)

Με κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἐβδομάδων, καὶ με πρόστιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, τιμωρεῖται, ὅστις, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς τέχνης, μετέχρῃσαι βιβλιεμπορίαν, ὅστις, ἀνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς, κρατεῖ ἰδιαίτερον ἀναγνωστήριον, ἢ συγγραμμάτων δανεϊστήριον, ὅστις ὁ ἴδιος, ἢ δι' ἄλλου ῥωποπωλεῖ (colporteur) συγγράμματα, κηρύττει αὐτὰ δημοσίως ἢ τὰ προσφέρει εἰς ἀγορὰν, τὰ τοιχοκολλᾷ, ἢ τὰ διασπείρει εἰς ὁδοὺς καὶ εἰς πλατείας, ἢ διδίδει ἀντίτυπα κατασχεθεισῶν ἐφημερίδων, ἢ οἰουδήποτε ἄλλου κατασχθέντος συγγράμματος.

Τὰ δι' ἀσυγγράμτων εὐπρόσθον προμηθεύματα, ἢ παρονόμως εἰς πώλησιν ἐκτέμν συγγράματα, συλλαμβάνονται καὶ πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμῶν τοῦ πικρίστου.

Ἄρθρ. 49. (537)

Βιβλιοπῶλαι, βιβλικὴ κληρονομία (bouquinistes), κύριοι λιθογράφοι, οἱ κατασκευασταί, θανειατικὴ βιβλιοθήκη, ἢ ναυπηγοστέριον, γλυφογράφων καὶ ἰκίων ἐπιτεροὶ ὁφείλου ἀκοῦσαι ποσὸν τοῦ ἰσχυροῦ πωλησῶν, ἢ κυκλοφορῶν ἑξαπομηνεῖν συγγράμμάτων, καταλογισμῶν μνησῶν ἐν παρὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τότου τῆς κατασκευῆς των, καὶ φροντα εὐζώντις ἀρθροῖς σευίων, καὶ αὐτὸν τῶν τοῦ καταλογισμῶν δεκτικῶν εἰς τὸν Διοικητὴν ὁ αἰεὶ ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅχι ἐκ τῆς οἰκίας, ἢ τοῦ ῥηκστηρίου των. Ὅστις παρ' ἑαυτοῦ νὰ κρατῆ τὸν τοιοῦτον κατάλογον, ἢ ὅστις δὲν τὸν συμπληρῶναι τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Με τὴν ποινὴν τῶν συνδέεται καὶ κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ὅταν ἀληθῶς ὑπάρχοντα συγγράμματα παρελείφθησαν ἐπιτηδες εἰς τοὺς καταλόγους, ἢ εἰς τῆς συμπληρώσεις τῶν τῶν, ἢ ἀναφέροντα μετὰ πρὸς ἡλλαγμένην ἐπιγραφὴν, ἢ ἄλλως πως κρύπτονται.

Ἄρθρ. 50. (538)

Πᾶς κύριος τυπογραφίας, ἢ λιθογραφίας, ὁφείλει νὰ καταχωρίζῃ καθ' ἡμέραν εἰς βιβλίον μονογραφημένον παρὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, καὶ σημειωμένον μετ' αὐξήσαντας ἀρθροῦς σελίδων, ὅσα ἀναδεδεχεται νὰ τυπώσῃ βιβλία, ἢ συμβολικὰς παραστάσεις, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς παραλαβῆς τάξιν, καὶ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως, ἢ ἐκδόσεως τοῦ ἀντίτυπου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ βιβλίον τούτου κατ' ἕκαστον, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐργαστηρίου του, ὑπ' ὄψιν τοῦ διοικητοῦ, ὁσαύτως ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ.

Ὅστις παράλειπει νὰ κρατῆ τὸ βιβλίον τούτου, ἢ δὲν τὸ κρατεῖ κατὰ τὸν δικτεταγμένον τρόπον, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον ὅσα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, καὶ εἰς κράτησιν τοῦλάχιστον δύο ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 51. (539)

Πᾶν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐντός τοῦ Βασιλείου πρέπει νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου, καὶ τὴν κατὰ τὸ σύνθηδες χρονολογίαν τῆς τυπώσεως.

Ὅσοι τῶν ἐχόντων τυπογραφίας παραλείπουσι τὴν σπουδαιότητα, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον πενήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 52. (540)

Τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ ποινῆς κράτησις τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν καταδικάζεται εἰς τὸν τυπογράφον, τὸν ψευδογραφούντα ὄνομα, κατοικίαν καὶ χρόνον.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑπεβάλλεται, ὅστις ἐμπορεύεται συγγράμματα, τὰ ὅποια δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν, ἢ τὸν τυπογράφου, ἢ τοῦ κυρίου, ἢ τὸν κατ' ἐμὸν ἐκδόσει ἢ τὸν τυπογράφου, ἢ ὁ οἱ μετὰ τὴν κατὰ τὸ σύνθηδες χρονολογίαν τῆς τυπώσεως, ἢ ὅστις ἐν γένεσι ἐμπορεύεται συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχεσις.

Ἄρθρ. 53. (541 § I)

Πᾶσις εἰς τὸν Βασιλεῖον ἐκδοθεῖς ἐφημερίδας, ἢ παντὸς περιόδου καὶ συγγράμματος, πρέπει νὰ ὑπογράψῃ ἀπὸ τὸν ἐκδοτὴν καὶ τὸν τυπογράφον, ἢ τὸν κυρίου, ἢ τὸν κατ' ἐμὸν ἐκδόσει, ἢ τὸν τυπογράφον, ἢ ὁ οἱ μετὰ τὴν κατὰ τὸ σύνθηδες χρονολογίαν τῆς τυπώσεως, ἢ ὅστις ἐν γένεσι ἐμπορεύεται συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχεσις.

Ἄρθρ. 54.

Δὲν εἶναι δεκτὸς ὡς ὑπευθύνος συντάκτης:

- 1) Ὅστις δὲν ἔχει κεκτημένον τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας·
- 2) Ὅστις δὲν συμπληρῶσεν τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του·
- 3) Ὅστις εἶναι ἀνετίδεκτος καταλογισμοῦ, ἰδίως δὲ ὅστις εὐίσκῃται εἰς μίαν τῶν ἐν τῆς τριτίν πρώτης παραγράφου τοῦ ἀρθρ. 86 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων περιπτώσεων·
- 4) Ὅστις εἶναι φυσικῶς ἄνικανος νὰ ἐνεργῆ ἀπ' ἑαυτοῦ τὰ ἔργα τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου·
- 5) Ὅστις διάγει εἰς ὑπερηλίαν ἰδιωτικὴν ὑπὸ ἄλλον·

6) Όστις δέν δύναται ν' αποδείξη; ότι ειδικήθη τούλάχιστον τήν αρχαίαν ελληνικήν γλώσσαν εις όποιονδήπουε ηιδάχχλον· μετά δέ πέντε ε η από τής εκδόσεως του παρόντος νόμου, ότε συμπλήρωσε τας σπουδάς του εις έν πανεπιστημειον έντός, ή έκτός, του κράτους

7) Όστις δέν έχει ιδίαν ακίνητον περιουσίαν πεντακισχιλίων δραχμών τούλάχιστον, ελευτέραν πάσης υποχρεώσεως οίον ύποθήκης, κ λ.

δ) Όστις καταδικάσθη άπ. ξ. έφ' οίωδήποτε κακουρήματι, ή τετρακίς επί πλημμελήματι του τύπου.

Άρθρ. 55.

Ο θέλων να γενή ύπευθύνος συντάκτης, όφείλει να εμφανισθή εις τον διοικητήν, και να βεβαιώση προσηκόντως, ότι έχει τά εν τώ άνω έρω άρθρω σημειωμένα προσόντα: ο δέ διοικητής, άν δέν έχει καμμίαν ένστασην, περί της αποφασίζει επί άναφορά, κληροθέτος του διοικητού και άκουσθέντος του εισαγγελέως, τδ άρμόδιον δικαστήρον, εκδίδει προς αυτόν έγγραφον άναγνωριστικόν της ικανότητος αυτού ως ύπευθύνου συντάκτου.

Η δέ ύπευθύνου συντάκτου, μη έχοντος την άνω έρω άδειαν της Διοικητικής Αρχής, εκδοσις έφημερίδος, ή περιδικού συγγράμματος, έμποδίζεται μέχρι τής εκλήρωσεως των παρα του νόμου ώριμμένων, ο δέ εκδόσις τιμωρείται με πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων Δραχμών.

Άρθρ. 56.

Πάντες των έργων του ύπευθύνου συντάκτου, διά διαταγή, του Διοικητού ή κατά πρόστασι του εισαγγελέως εις τό έκδοτήριον, όστις έγινε έντός, χωρίς να έχη τά άνω έρω προσόντα, ή απώλσι ε εξ αυτού. Συμπεριλαμβανέται περί τούτου φιλικίας, ουι ύλινος συντάκτης όφείλει, άλλα καθώς την διαταγή του Διοικητού ή τιν εις τό κρατήριον πλημμελώς εισαγγελέως, να ά έχη των έργων αυτού, μεριστού λογαριασθή άμετακλήτως προς τήν άρμόδιον δικαστικήν Αρχήν τό ζήτημα άλλως ύποβάλλεται εις την εν τώ παρασημειωμένω άρθρω, έδω φίω δευτέρω, ώρισμένην ποινήν.

Άρθρ 57. (541 §. 2, 3 και 4)

Ο ύπευθύνος συντάκτης πρέπει να καταβάλλη ιδίω αυτού όνοματι ως έγγυησι πέντε χιλιάδας Δραχμάς μετρητάς, εκ των όποιων λαμβάνονται εκάστοτε τά πρόστιμα και αί χρηματικά ποιναι, τά δικαστικά έξοδα αί δαπάναι και άποζημιώσεις των βλαφθέντων, εις άκατεδικάσθη ο ύπευθύνος συντάκτης.

Εάν μειωθή ή έγγυήσις διά τών ταιούτων καταδικάσεων, πρέπει να αναπληρωθή αύθις παραχρήμα και έντελώς.

Άρθρ. 58. (542)

Η έγγυήσις παρακατατίθεται εις τό δημόσιον χρεωλυτικόν ταμειον, και πληρώνεται παρ' αυτού 4 τοίς 0/0.

Η παρακατάθεσις τής έγγυήσεως, καθώς και ή αναπλήρωσις αύτής, όσαίσι κατά τό προηγούμενον άρθρον

57 πρόκειται να γενή, πρέπει να επιδεικνύεται εις τον Διοικητήν, όστις κείμενι περί τούτου μνησίαν εις τό παρ' αυτού κατά ο άρθρον 55 εκδιδόμενον άναγνωριστικόν έγγραφον.

Η άν ύ τής παρακαταθέσεως τής έγγυήσεως εκδοσις, ή έξκαρτοσύνησις έφημερίδος, ή περιοδικού συγγράμματος, έμποδίζεται, και ο έργολάβος τιμωρείται με πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμών

Άρθρ 59. (543)

Συτάχται έφημερίδων φιλολογικών, πιστημονικών, τεχνολογικών, ή και άλλως ειδοποιητικών, έξαφρόνται τής έγγυήσεως, και τώ εν τώ άρθρ. 54 άναφερομένων ιδιοτήτων και όρων.

Όσάκις όμως ύτοι παραδέχονται άρθρα, των όποιων τό περιεχόμενον δέν είναι άλλως φιλολογικόν, επιστημονικό, ή τεχνολογικόν, τότε φέρουσι τον χαρακτήρα άλλης ειδοποιησεως, ύποβάλλονται εις πρόστιμον έκατόν μέχρι πεντακοσίων δραχμών.

Κατά την περίπτωσην ταύτην ύποχρεούνται ούτοι, επί ποινήν πρόστιμου πενήντα μέχρι πεντακοσίων δραχμών, να εκτελήσουν, πριν ή έξακολουθήσουν την έκδοσιν του φύλλου, παντα τά προς έκδοσιν πολιτικής έφημερίδος έν τώ παρόντι νόμω ώρισμένα.

Άρθρ. 60. (544)

Άμα παύση ή έκδοσις της έφημερίδος, ή του περιοδικού συγγράμματος, δια τό άπύτι έρόθη ή έγγυήσις, πρέπει πάσαυτα να ειδοποιηθή περί τούτου έγγραφώς ο Διοικητής, όστις οφείλει να εκδώ ή έγγραφον ηηλοποιητικόν της παύσεως, να τοί τούτο ύπάρχει ταυτου άκαταμάχητα έγγραφον, φορτώνται έκδω έπι υπεμφόδα ή τό τριών σύγγραμμων ή ηηλοποιητικόν έντελέκων αι εις τήν όν γινέται ύποχρεώσιν αυτών παρακαλούν ύπό όποιον είεντος τσυχρων έργομάδων, την καταλείπτειν τούτην άναγνωρίσιν.

Άρθρ. 61. (545)

Εξ εκάστου φύλλου, τετραχίου, ή τετραδίου, έφημερίδος, ή περιοδικού συγγράμματος, εκδιδόμενου έντός του Βασιλείου, παραδίδεται ο άξίον εις χείρας του πρδ πρωτόδικου εις τας γυλέας, ή αντεταγμένους, παρ' αυτού έργολάβου, άμα άρχισή ή διακομή, ή άπιστολή, έν άντίτυπον, φέρον έφ' εκάστης σελίδος την ιδίω χειρον ύπογραφην του ύπευθύνου συντάκτου, και επί τελους σημείωσιν όλογραφου τής ήμέρας και ώρας, καθ' ήν έγεινεν ή παράδοσις.

Εκ τής παραδόσεως δέν έμποδίζεται ή διακομή και ή άπιστολή όμη συμμορφούμενος με την διάταξιν ταύτην, είτε ως προς την παράδοσιν αύτην, είτε ως προς τινά των διατυπώσεων τής παραδόσεως φύλλου, τετραδίου, ή τεμαχίου, έργολάβος, τιμωρείται με πρόστιμον είκοσι μέχρι διακοσίων δραχμών.

Άρθρ. 62.

Καταδικασθέντος ύπευθύνου τινός συντάκτου ένεκα πλημμελήματος, ή πταισίματος άναγομένου εις τον τύπον

ἡ διαρκούσης τῆς περιοριζούσης τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ποινῆς δημοσίευσίς τῆς ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ αὐτοῦ ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικῷ συγγράμματι, δὲν δύναται νὰ γενῆ, εἰμὴ δι' ἄλλου ὑπευθύνου συντάκτου, ἔχοντος τὰς πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενας ιδιότητες. (1) παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πλὴν δύο μηνῶν, καὶ μὲ πρόσμιμον πενήντα μέχρι δικασίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 63. (546)

Ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικῷ συγγράμματι, εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταχωρῆσιν εἰς τὸ μετὰ τὴν παραλαβὴν περιεχόμενον φύλλον, τετράδιον, ἢ τετραδίου, πρὸ παντὸς ἀρθροῦ δωρεάν μὲν πᾶσαν ἐπίσημον, ἢ ἐπισήμως ἐπισημασμένην ἐπανόρθωσιν, ἀφορῶσαν τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμά του δημοσιευθέντα πράγματα, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην πρὸς αὐτὸν πεμπομένην διόρθωσιν ἐκ μέρους προσβληθέντος ιδιώτου καλῶτος ἢ ιδιωτικῆ αὐτῇ διόρθωσις δὲν ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ἔκτασιν τὸ διπλοῦν τοῦ ἀρθροῦ, πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ ὅπου ἔγινεν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταυτὴν ἢ καταχωρήσεις εἶναι οὐδὲν ἦττον ὑποχρεωτικῆς ὁ ἐκδότης ὅμως δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ σύνθετος τίς καταχωρήσεως δικαίωμα διὰ τὸ ἐπέκεινα τοῦ διπλασίου μέρους τῆς ἀνασκευῆς. Ὁ παραβάτης καταδικάζεται εἰς πρόσμιμον δὲ καὶ μέχρι ἑκκτὸν δραχμῶν, καὶ ὑποχρεοῦται διὰ τῶν ἀρρογιῶν καταναγκαστικῶν μέσων εἰς τὴν καταχώρισιν

Ἄρθρ. 64. (547)

Ὅστις παραβαίνει τὰς διὰ τῶν ἀρθρῶν 51-63 ὁρισμένους ὑποχρεώσεις, τυπώνει ἢ ἐκδίδει ἐκτὸς τοῦ βασιλείου ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, συντασσόμενον ἐκτὸς αὐτοῦ, ὑπεβάλλεται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπιβαλλόμενας κατὰ τῆς παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ποινάς, ὡς νὰ ἐρίνετο ἢ τύπωνται ἢ ἐκδοσὶς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 65.

Ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ φυλάκισις ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ πρόσμιμον πενήντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν αἰ εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἢ εἰς ἄλλα συγγράμματα, ἐκθέσεις, καὶ ἄλλα παρατηρήσεις τῶν ἐπὶ ἀποκατηρίου συζητήσεων, καὶ ἐν τῷ συμβουλίῳ διασκέψεων πάσης δίκης ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ προσβολῇ κατὰ τῆς τιμῆς συγχωρεῖται δὲ μόνον ἀπλῶς ἢ καταχωρήσεις τῆς ἀποφάσεως, καὶ, κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος, τῆς ἐγκλήσεως.

Ἄρθρ. 66.

Μὲ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ποινὰς τιμωρεῖται, ὅστις ἀπευθύνει προσκλήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, ἢ συνάγει

ὑπογραφὰς πρὸς συνδρομὴν ἕνεκα ἀποζημιώσεως τῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθέντων προστίμων, ἐξώδων, δαπανῶν, καὶ ζημιῶν, ἢ δημοσιεύει τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν ἢ ὅστις ὑπογράψει εἰς κατάλογον τούτων συνδρομῶν. Τὰ δὲ συναθροισθέντα χρήματα δημεύονται.

Ἄρθρ. 67. (548)

Ὡς περιοδικὰ συγγράμματα θεωροῦνται, ὅσα ἐκδίδονται τοῦλάχιστον ἄνωξ τοῦ μηνὸς εἴτε εἰς τακτικὰς, εἴτε εἰς ἀτάκτους περιόδους, ἢ εἰς μικρότερα ἢ εἰς μεγαλύτερα, ἢ εἰς τέλεια, ἢ διακκιμμένα φυλλάδια (livraisons), εἰς ὅμοιον, ἢ εἰς ἀντικίον σχῆμα, ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ἢ ὑπὸ ἐναλλαττομένην ἐπιγραφὴν.

Ἄρθρ. 68

Πάντα τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 47—66 ἀναφερόμενα πταίσματα τιμωροῦνται, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ περιεχόμενα τῶν συγγραμμάτων.

Ἐάν ἐκ τῶν περιεχομένων προκύπτῃ κακούργημα, ἢ πλημμέλημα, ἐπιβάλλεται ἢ ἐπὶ κακούργηματι, ἢ πλημμέληματι, ποινὴ, καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν αὐτῆς θεωρεῖται τὸ συγχρόνως πραττόμενον πταῖσμα ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 37 ἀκριβέστερον ὀριζόμενα.

Ἄρθρ. 69.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως, ἀφ' ἧς δημοσιευθῆ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 137-153 καὶ 158-163, 196, 334-353 καὶ 535-549 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου. Εἰς δὲ τοὺς συντάκτας ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἔκδοσις ἤρξεν πρὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους δίδεται ἔμμηνος προέσμιμα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐκπληρῶσιν τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀρθροῦ 54 §. 7.

Μετὰ τὸ μνημονιοῦν τοῦτο διάστημα ὀφείλουσιν νὰ συμμορφωθῶσιν καὶ ὡς πρὸς αὐτὰς μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 70.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματοῦν, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΒΟΥΛΑΡΤ. ΕΜΑΛΤΕ. ΚΡΙΕΖΗΣ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.
Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ. ΠΑΪΚΟΣ.